

Владика Јоаникије јуришницима на Божје храмове: Не чините зло, не навлачите проклетство на своје домове, породице и потомство!

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Сабрали смо се, свете Владике, часни оци свештеници, монаси, монахиње, браћо и сестре и драга дјецо, око имена Божјега и око моштију Светога Василија Острошкога. Ево, ово Јеванђеље које смо управо чули је темељ овога сабора. Господ је сабрао своје апостоле и дао им силу и власт, и благодат да исцјељују људске немоћи, да ослобађају од демонских напасти, да просвећују силом Божје истине и правде све народе. Обукао их је у силу са висине да се не боје у овоме свијету него да воде брод Цркве своје кроз сва времена сигурним царски путем.

Ми се такође сабирамо у овој години поводом осамсто година од оснивања Жичке архиепископије аутокефалне Српске православне цркве, Пећке

патријаршије. И прослављамо Бога за све оне милости које је изливао на наш народ и дао му силу и благодат да никада не посустане. Благодаримо Богу који нам је дао Божје угоднике и светитеље, чудотворце, мученике, исповједнике свете вјере православне. Осам стотина година живота и дјелања наше свете Цркве видимо као осам вјекова стварања, напредовања и уздизања, јер је наша света Црква родила велике личности и обдарила цио наш народ духовношћу, честитошћу, добротама Божанским и људским.

А ево, имамо изузетну прилику данас овдје, обиљежавајући јубилеј велики да дочекамо небеског заштитника и покровитеља овога града и цијеле Старе Херцеговине и Црне Горе, и свих српских земаља Светога оца нашега Василија, Митрополита херцеговачкога, епископа града Никшића, острошког испосника и чудотворца, исцјелитеља и утјешитеља. Његов сабор око његових светих моштију укључује се у овај велики сабор светих апостола око Христа и у тај велики сабор светосавски, који ево траје непрекидно осам вјекова. А око моштију Светога Василија наш род и многи други који припадају његовим светим моштима из других народа траје преко 350 година. И зато смо радосни и зато славимо и дочекујемо са радошћу Светога Василија Острошкога и овај ћемо дан убудуће прослављати као посјету Светога Василија граду Никшићу и пренос његови светих моштију. Да благослови и овај храм и овај град, као што је благословио и оне године када смо с његовим моштима прошли кроз град Никшић. И он је својим входом свштенијем кроз град Никшић утврдио ову Литију коју имамо на празник Светог Василија Острошкога у нашем граду.

Ми смо се сабрали да се објединимо, да се духовно оснажимо, духовно укријепимо уочи Рођења Христовога, да се исто овако саберемо око Богомладенца Христа на Божић и да се наситимо Божије љубави и милости и међусобне љубави и разумијевања, доброте и радости. Радосни смо и када имамо невоља и тешкоћа. А имамо их и данас, јер трпимио неправду. Али се тјешимо Светим Василијем Острошким, који је све неправде, и тешкоће и муке, које су лично њему наношене и његовome народу, носио смирено и кротко, али и храбро, носећи и бреме свога народа. Али зато му је Бог дао силу и благодат те је обједињавао свој народ и заштитио брод Цркве од разарања и утврдио свој народ у вјери, и ојачао. Даће Бог да и ми ојачамо кроз ова искушења, која данас трпимо због неправде, због удара на православље, на нашу свету вјеру, на храмове и на гробове, и на огњишта и на домове, и на част и на образ... Ако неко удара на храм, ударио је онда на све.

Даће Бог да ова искушења ми, овако обједињени и сједињени око Ћивота Светога Василија пребродимо. И молимо се Господу да уразуми све оне који су у срце своје ставили злу намјеру да отимају оно што је Божје, што је црквено. Ушпозоравамо их да то зло не чине, да не навлаче проклетство на своје домове, и на своје породице и на своје потомство – не дао Бог! Али, ако неко срља на проклетство, ми смо дужни да га упозоримо да то не чини. Нека Бог миолитвама Светога оца нашега Василија све нас руководи правим истинским путем. И нема чега да се бојимо: Црква Божја је онај броди сигурни, који плови морском пучином, а крманаш тога брода је Господ Исус Христос, распети и васкрсли. И Он је рекао: Ево, Ја сам са вама у све дане до скончанија свијета и вијека. И још је рекао да ни врата ада Цркви Божјој неће одољети. А то „врата ада“ заправо је збир све злобе, и демонске и људске.

Наравно, ми увијек гледамо на људе, без обзира какви су, као на нашу браћу. Иако гријеше, опет, руководећи се Јеванђељем које каже: Љубите и неприојатеље своје. Ми смо дужни да се и за њих Богу молимо. И да Бог истине, правде, љубави и човјекољубља све уразуми и спаси.

Нека бууде срећан и благословен овај сабор око имена Божјег и око моштију Светога Василија. Ја само да вас поздравим и да вам зажелим да посредством Светога Василија његовим молитвама на вас сиђе Божја милост и Божја благодат, Божја истина и правда и да понесете благослов својим домовима, да се наситите Божје љубави кроз свете тајне.

Бог вас благословио и8 свако вам добро даровао!

(Бесједа на Литургији у цркви Светог Василија Острошког на великом црквено-народном сабору у Никшићу, субота, 21. децембра)